

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

20. Dies Octobris. Cui totus orbis non sufficit; quinque terræ pedes
sufficient.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Cur mæres afflictus, cùm tecum sit solatium afflictorum, præsidium afflictionum? Quid times, cùm illum ubique circumferas, quem timent omnes, & omnia etiam quæ timentur? Cur friges, cur non ardes, cùm ille te totum occupet, qui venit ignem mittere in terram, nec aliud vult, quam ut accendatur, ut tu inde accendaris? quam divinè dixit Divinus Antonius. Ubique possemus invenire cœlum, si cor non esset in corde Dei. O excors! ô vecors: dereliquit te cor tuum, quia non est in corde Dei sui. Tu ergo, ut tibi benè consulas, vive Deo toti, qui se totum tradit tibi. Idem est consilium Poëtæ: Vive Deo soli, quod amat caro, querere noli.

20. DIES OCTOBRI.

Cui totus orbis non sufficit; quinque terræ pedes sufficient. Oleaster. in caput 14. Isaïe.

Varia pro salu- I. C Um sensim prætervolent
te sugguruntur tempora, antequam nos dese-
runt, varia suggero pro pace
consilia, pro salute documenta, pro Virtute incita-
menta. Hoc sit primum quod suggero consiliuui, ut
tibi sèpè objicias, contractum ad quinque pedes tu-
mulum. Sit tibi pro hodierna lectione epitaphium
cujusdam Regis Franciæ, plenum quidem acuminis-
bus, sed & piis admonitionibus, quibus omnium
ambitio utinam pungatur, & amor ambitionis ex-
pungatur:

Risi, ploro. Fui, non sum. Studui, requiesco.

Lusi, non ludo. Cecini, nunc mutio, pavi

Corpus, alo vermes. Vigilavi, dormio. dixi

Salve, dico vale. Rapui, rapeor. superavi,

Pars III.

G g g

Vin-

Vincor. Certavi , pace utor. jure ego vixi,
 Jure igitur morior , non obsto , obstare nequirem.
 Terra fui quondam , rursus sum terra. nihil sum.
 Terra caduca vale , vermes salvete , recumbo.

II. Evigila ad hæc monita , ne nostri temporis
 dicatis Endymion , quæ bono tuæ salutis penitentia
 dormis , malis , quæ officiunt saluti , invigilas. Aug
 sta illa , quæ brevi clauderis , tumba sit tibi quanto
 pentem excitet tuba. Egregie pungit basiliæ vi
 ventes D. Basilius. (a) O miser ! parumper quæcumque
 seelere respira , & tua conscientiæ recessus aliquantum
 perscrutare , tecumque considera , quis nebus hys
 modi finis ? Habes terræ partim aratro , partim acri
 ribus utilis tot jugera : præterea vineas , montes , ca
 pos , saltus , flumina , loca amoena. Quid ergo post ha
 Nonne telluris tres tantum cubiti te expectant ? No
 ne parvus lapis , ad tui miseri corporis custodiam , satis
 erit ? Quid ergo gloriaris tuo corpore , quod brevi
 custodietur uno lapide ? Oleaster tibi promittit
 quinque terræ pedes , Basilius tres cubitos ; & adhuc
 superbiendo attollis animos ? Sed velle mortalibus
 inculcare memoriam mortis , est (ut loquar cum
 Picardo (b) literas littori scribere , vel ut prover
 bia loquuntur , est ovum tondere , nodumque in
 scyrpo querere ; adeò enim sunt homines cæci , &
 amentes , ac si [c] cerebrum in calcaneis gestarent , ut
 loquitur Nicetas. Cùm enim videant quotidiane per
 vicos , tot efferri funera , tot illis objiciantur in ca
 miteriis sepulchra , tot intelligant ex affinibus , con
 sanguineis , necessariis fato occumbere , sic temen
 vitam

[a] Hom. in ditescent. [b] In notis ad ep. Bernard.
 [c] Thesau.orthod. l. 2.

Octob.
Octob.

vitam insti
infectantur
eternus ; V
u; opes ,
in omne a
III.
excitas , &
alid , quæ
iniquiver
dram est n
tutor bon
ian , m
capona p
malorum
& istud T
rum , tur
Mandus e
(c) Est a
mundo se
sunt pl
felicem
Heu inst
te , & dili
amplect
dum , &
dimus :
cem , &
objecetur
ipsa Sa

(a)
Epist. 51

vitam instituunt, ac si foret immortalis ; gloria, quam
infectantur, esset perennis ; honor, cui inhiant, esset
eternus ; voluptas, quam aucupantur, esset sempiter-
na ; opes, quas cumulant, futuræ essent sine termino
in omne ævum.

III. Cæterum, tanta est hominum in mundo
cætitas, & perversitas, ut hîc vivere, penè nihil sit
aliud, quam in scelera ruere. Ut verè, suis mundum
iniquiverit titulis, qui dixerit : (a) Mundus, sepul-
chrum est mortuorum, carcer vivorum, taberna vitiisorum,
tutor bonorum, oblivio prateritorum, hostis præsen-
tum, magnorum præcipitium, pravorum fastigium
sapientia peregrinorum, forum erroneum, volutabrum
malorum, & commune omnium naufragium. Addo
& illud Tullii : Est immensa vorago, ac gurges viti-
orum, turpitudinumque omnium. Et illud Senecæ : (b)
Mundus est diversorum vitiorum. Et illud Arnobii :
(c) Est domicilium malorum omnium. Rectè, quia in
mundo solum boni putantur, qui sunt mali, & ma-
li sunt plurimi. Nihil his querelis est usitatus. Heu
infelicem mundum ? Heu fraudulentum mundum ?
Heu instabilem mundum ; Mundum accusamus o-
te, & diligimus corde : verbis detestamur, operibus
amplectimur. Mundum nobis experti sumus perfi-
dum, & tamen illi fidimus : fallacem, & illi crea-
dimus : pernitiosum, & eum diligimus : fuga-
cem, & sequimur ; detestabilem, & honoramus :
objecum, & æstimamus. Totus est mendacium.
Ipsa Sapientia mundi est stultitia. Quomodo

G g 2 in

(a) Guevarria Horol. Prin. l. I. c. 17. (b) In Verr. 3.
Epist. 51. (c) L. 2.

in eo videbitur Veritas, ubi etiam ipsum lumen
tenebræ ? Totus apparatus mundi, & fundamen-
tum ejus, sunt cæcitatis instrumenta, superbia, libido,
bitio, iracundia. Ut perinde prope sit, amare mun-
dum, ac amare ipsum odium ; quia omnia quæ sunt
mundi, sunt digna odio ; & qui mundum diligit,
sunt Deo odio. Quid ergo verius hoc versu?

Hic miser est, & erit, mundi qui prospera querit.

21. DIES OCTOBRI.

Bonus timeat ne cadat, malus conetur ut surge-

S. Fulgentius sermon. de S. Stephano.

Perversitas I. **N**ihil aliud est in hoc mundo
mundi.

vivere, quam cadere, &
surgere. Qui hodie surgit
& peccatis absolvitur, cras iterum cadit, & pe-
ccatis involvitur. Hac horâ est quis filius lucis,
seuenti filius tenebrarum. Itaque siue quis sit be-
nus, siue malus, semper illi est timor, & labor;
bono, timor ne erexitur cadat; malo, labor ut
prolapsus surgat. Nemo hoc mirabitur, si quis volu-
rit facere anatomiam mundi: cuius hodie ruditatu-
rum aspeximus lineamenta. Mundus hic malus, ni-
hil est aliud quam vita mundo adhærentium mala:
ubi loco terræ, est Avaritia; ignis, cupiditas; aquæ
Inconstantia, aeris levitas, & stultitia; loco petra-
rum pertinacia; florum oblectamenta; arborum
cel sarum, superbia: maris profundi, cor. Quid mul-
tis? Sol est prosperitas, Luna continua mutabilitas.
His affinia habet D. Cyprianus. (a) Regnum hoc inni-
nitur vitiis, ambitur flagitiis, turres ejus sunt crimina, atque

(a) *De Jesu Christo.*